

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redaktie:

Ds. M. Baan, Zeist; Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Nijkerk; Ds. H. van Leeuwen, Urk; Ds. D. Slagboom, Dordrecht-Centrum; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redaktie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkkerk. Telefoon 01837-357

Administratie:

Joh. van der Lee, Van Eeghenstraat 14, Alphen aan den Rijn, tel. 01720-3814, postrekening 704350, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het pand” te Alphen aan den Rijn.

Abonnementsprijs f 7,- per jaar.

Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en voor Canada 3 dollar per jaar.

Advertenties f 0,20 per m.m. Bij kontrakt korting

MEDITATIE

GEBED OM VERGEVING

Ontzondig mij met hysop, en ik zal rein zijn.....
Psalm 51 : 9a

David, de man naar Gods hart, is diep gevallen. Van zonde tot zonde is het gegaan. **Echtbreuk met Bathseba. Leugen op leugen om de zaak te bedekken.** Uria de Hethiet op een schandelijke wijze uit de weg geruimd. De satan heeft wel gelachen bij deze droeve val. Een kind des Heeren zo ver afgeweken en de naam des Heeren doen lasteren! En dat niet alleen. David heeft gezondigd vooral als de gezalfde des Heeren, die in zich draagt de belofte van de grote Gezalfde. Zou het dan de vorst der duisternis gelukken om de zonde te laten triomferen en het werk Gods teniet te doen?

Neen, zegt de hemel! God is onteerd door deze val, en Hij laat de zonde niet ongestraft. Nochtans overwint God in het hart en leven van David door zijn vernedering onder God. Die overwinning is er één van waarheid in genade.

Hoe legt Psalm 51 daar getuigenis van af. De deugden Gods worden verheerlijkt in een schuldbelijdende David. Psalm 51 is een boetepsalm. Echter klinken in deze boetepsalm klanken, waardoor de engelen in de hemel verblijd zijn. Klanken, die God verheerlijken. Ook als David smekend bidt om vergeving van zijn zonde en wegname van zijn schuld. „Ontzondig mij met hysop en ik zal rein zijn”.

Het beeld is wel heel sprekend, dat hier door David gebruikt wordt. De hysopplant was in Israël bekend bij meerdere reinigingen, die naar de Wet van Israëls God moesten plaatsvinden. We hebben te denken aan een plant met een krachtige geur en behaarde stengels. Die beide eigenschappen maakten die plant bij uitstek geschikt voor bepaalde handelingen bij de ceremoniën der Wet. Maar vooral de behaarde stengel werd gebruikt voor het sprengen van bloed of water.

We lezen, dat Mozes Israël gebiedt met een bundeltje hysop het bloed van het geslachte lam te sprenkelen aan de bovendorpel en de beide zijposten van het huis in de nacht van Pascha. Bij de reiniging van wie door een lijk onrein geworden was, moest ook de hysopstengel gebruikt worden. Een rein man moest dan hysop nemen en in het water dopen om daarmee te besprengen de tent en al het gereedschap en de mensen zelf, die onrein geworden waren. Ook bij de reiniging van een melaatse vinden we ongeveer hetzelfde.

De melaatse gold in Israël als een levend lijk. De dood heeft als het ware zijn hand al op zo iemand gelegd. Hij moest ook afgescheiden van de levenden leven. Gebeurde het dat zo'n patiënt als door het wonder genezen werd,

dan ging er heel wat aan vooraf voor hij door de priester naar de Wet rein verklaard werd. Zo moest hij door de priester besprenkeld worden tot zeven maal toe met de hysopkwast, die tevoren gedompeld was in een vermenging van levend water en bloed van een geslachte vogel.

Bij al die reinigingen werd iemand symbolisch gereinigd, ontzondigd. Onreinen, die naar recht aan de dood moesten overgegeven zijn, werd erin gepredikt de kracht van de vergevende genade Gods in het bloed van Christus.

Hoor het David nu bidden: Ontzondig mij met hysop en ik zal rein zijn. Daar ligt de belijdenis achter in zijn hart: ik ben onrein. De zonde heeft hem onrein gemaakt als een melaatse. Onrein is niet maar iets aan de buitenkant. Onrein is gevolg van de verbreking door de zonde. Zo kent David zichzelf voor God. Zo schaamt hij zich weg in diepe verootmoediging. Een buitengeslotene, die niets te verwachten heeft. De dodelijke walmen rondom en in zich. En zichzelf daarvan verlossen is een eeuwige onmogelijkheid.

Maar nu: ontzondig mij met hysop. Zo bidt hij om de kracht van Gods vergevende genade. Hier heeft David behoefte aan de reinigende kracht van het bloed van Christus, dat door de oud-testamentische besprengingen werd afgebeeld. Hier kon hij er niet buiten. Zo alleen is hij rein. Zo is de gemeenschap met God hersteld voor zijn hart en leven. Alleen door de uitdelgende genade Gods in het bloed van Christus.

In dat gebed is geloof. Waar geloof door de Heilige Geest in zijn hart gewerkt. Het is het geloof van een arme zondaar, die in verbrokenheid voor God ligt en nu roept om de kracht van vergevende genade. Niets heeft hij verdiend en nochtans is de Heere een vergevend God. Buiten het bloed kan er geen vergeving zijn. God komt om Zijn recht in Davids

VAN DE ADMINISTRATIE

Dankbaar zijn wij dat de betaling van het abonnementsgeld voor de 5e jaargang vlotter ging dan de voorgaande jaargangen. Geheel voldaan zijn we nog niet, daar nog niet allen betaalden. Drie maanden zijn inmiddels weer voorbij van de 5e jaargang, waarom wij bij deze verzoeken hun, die nog niet betaalden, dit ten spoedigste te doen, anders moeten wij er toe overgaan om een herinneringskaart te zenden, wat mij veel werk geeft en voor u extra kosten medebrengt. Voor ditmaal hebben wij f 50,- te verantwoorden, als giften voor ons blad. Daarvoor onze hartelijke dank. Tevens mochten wij weer vijf nieuwe abonnees inschrijven, zodat wij een gestadige groei mogen constateren. Bij den voortduur blijven wij ons blad bij al onze abonnees aanbevelen. Tenslotte nog een vriendelijk verzoek: wie kan mij helpen aan het juiste adres van: Gez. Bos, Borgstr. 11, Uithuizen? Met de mededeling van de P.T.T.: vertrokken, kwam ons blad retour. Ons gironummer is nog steeds 704350 t.n.v. Adm. Bewaar het Pand, v. Eeghenstr. 14, Alphen a.d. Rijn.

v.d.L.

leven. Maar nu juist bidt hij tot God in waar geloof, dat in dat bloed recht en genade elkaar ontmoeten. God Zelf legt dat gebed in Davids hart. Het gaat om de komst van Christus. Daarom wordt David zo diep vernederd onder God. Wonderlijk: die Christus komt uit David en Bathseba. En: door Zijn bloed wordt hij gereinigd.

Kent ge dat gebed in uw eigen leven? Misschien denkt ge boven de man naar Gods hart te staan. Nog nimmer zulke zonden bedreven. Gelukkig, ze staan ook niet tot zijn eer beschreven. Maar..... hoe is uw hart? Onrein is niet allereerst een zaak van de daad, maar van het hart. En op Zijn tijd en wijze ontdekt God dat hart in het licht van Woord en Geest in het leven van de oprechten. Dan worden we het gewaar wat er van binnen schuilt. Dan zijn wij het waard, dat de Heere nooit meer naar ons omziet. Dan kunnen we voor God niet bestaan. Doch nu het wonder: geen inspanning van mijn kant kan de onreinheid wegdoen, maar nu is er het bloed van Jezus Christus tot reiniging van het vuilste zondaarshart.

Dat bloed predikt dat er genade is door recht. Hebt ge het nog nooit nodig gekregen? Wat erg, dan blijft ge onrein en zal dit bloed nog tegen u getuigen. Maar zalig, wie dit gebed éénmaal en toch telkens weer beoefent: hij zal rein zijn. Er blijft geen zonde meer over voor wie met dit bloed besprengd wordt. Want het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden.

D. Slagboom

De Christinnereis is voor jong en oud

36.

Nog had Eerlijk niet uitgesproken of er kwam hun ijlings iemand achterop, roepende: „Vrienden, als gij uw leven lieft, vlucht! want er zijn rovers in de nabijheid!”

Maar Stoutmoedig doorzag het geval. „Dat zijn er”, zo sprak hij, „die Kleingeloof be-roofd hebben. Welnu, laat hen komen, we zijn gereed hen te ontvangen”. En dat getuigt van het paraat zijn tegenover de vijand.

Zij keken naar alle kanten rond, maar waarschijnlijk hadden zij de stem van Stoutmoedig herkend, tenminste er was niets van hen te bespeuren.

Christinne begon zich nu, en begrijpelijk, zeer vermoeid te gevoelen. En nu wenste zij een onderkomen voor haar en voor haar kinderen. Toen Eerlijk dit vernam, sprak hij: „Niet ver hier vandaan is een goede rustplaats, namelijk ten huize van een zekere

Gajus, een zeer achtenswaardig discipel". Men besloot dus bij deze zijn intrek te nemen, te meer omdat de oude Eerlijk zich zeer gunstig over hem uitliet. Toen zij aan de deur van zijn huis kwamen, gingen zij de gastvrije woning binnen en terwijl zij naar de heer des huizes vraagden, trad deze hun reeds tegemoet. Nu verzochten zij hem een nacht in zijn huis te mogen vertoeven.

Gajus: „Gaarne, als gij goed volk zijt, want mijn huis is slechts bestemd om pelgrims te ontvangen". Dit was een blijde verrassing voor Christinne en de haren en op haar verzekering, dat zij pelgrims waren, leidde hij hen rond en wees hun een vertrek aan voor Christinne, haar kinderen en voor Barmhartigheid en voorts nog afzonderlijke vertrekken voor Stoutmoedig en de oude Eerlijk.

Nu zei Stoutmoedig: „Waarde Gajus, wat hebt gij voor ons avondeten? Want mijn vrienden hebben een lange en moeilijke reis achter de rug en ze zijn zeer vermoeid".

„Het is wel reeds laat", antwoordde Gajus, „dus heb ik op dit ogenblik niet veel om u aan te bieden, maar wat ik heb is tot uw beschikking".

Stoutmoedig: „Wij zullen dankbaar zijn voor hetgeen gij ons geeft, want ik weet, dat gij een man zijt, die altijd zorgt, dat het de pelgrims niet aan het nodige ontbreekt".

Nu ging Gajus heen en raadpleegde met zijn hofmeester *Smaak het Goede* genaamd. Toen dit in orde was, kwam Gajus weer bij zijn gasten, zeggende: „Komt, lieve vrienden, gij zijt mij hartelijk welkom en ik ben blijde dat mijn huis ruimte genoeg biedt voor u allen. Terwijl men bezig is de maaltijd te bereiden, verzoek ik u zelf terstond met enig goed gesprekte verkwikken". Allen waren hiermee ten zeerste ingenomen.

Eerst vroeg Gajus: „Wiens echtgenote is deze bejaarde zuster, en dat jonge meisje, van wie is zij de dochter?"

Stoutmoedig: „Deze zuster is de vrouw van een pelgrim, die reeds vroeger op reis is gegaan, en dit zijn haar vier kinderen. Dit jonge meisje is één van haar vriendinnen, die op haar raad tot de pelgrimstocht heeft besloten. De jongens hebben het karakter van hun vader en zijn begerig in zijn voetstappen te wandelen. Als zij maar een plaats zien, waar hun vader geweest is, en waar hij de voet heeft gezet, dan springt hun hart op van vreugde, en zij wensen te wandelen zoals hij gedaan heeft".

„Wel", zeide Gajus, „is dit de vrouw van de Pelgrim en zijn dit zijn kinderen? Ik heb de vader en de grootvader van uw echtgenoot zeer goed gekend. Hij behoort tot een goed geslacht, hun voorouders woonden eerst te Antiochië. De voorouders van uw man waren zeer geachte, eerbiedwaardige lieden, die alles over hadden voor de dienst van hun Meester. Van velen heb ik gehoord, dat zij hun leven willig hebben geofferd in Zijn dienst. Eén der eersten was Stefanus, en hij werd ter dood gesleurd en gestenigd. Jakobus, een ander van dit geslacht, werd gegrepen en met het zwaard gedood. En dan Petrus en Paulus, hoe zijn hun namen niet algemeen bekend geworden! Dan hebt gij Ignatius, die voor de leeuwen geworpen werd. Romanus, wie zij levend de stukken vlees uit het lichaam sneden, en Polycarpus, die in de vlammen stierf. Het zou onmogelijk zijn de namen op te noemen van al degenen, die smarten en de dood hebben verdragen uit liefde tot hun Heere en Heiland. Ik hoop, dat al uw zonen de naam huns vaders eer mogen aandoen en in zijn voetstappen mogen treden en dat hun einde zij gelijk het zijne!"

Stoutmoedig: „Ik vertrouw dat het zo zal wezen, want ik heb opgemerkt, dat zij gaarne wandelen in de wegen van hun vader".

Wat dunkt u, is het niet onuitsprekelijk groot, dat een goddeloze zondaar door het herscheppende genadewerk van de Middelaar Jezus Christus, als martelaar mag en wil lijden tot verheerlijking van Zijn naam en zaak? Enigermate werd het boek der marte-

laren voor ons geopend en zo begon de martelaarskroon te schitteren in onze ogen. De kinderen des koninkrijks weten niet wat dat is. Het zijn de koningskinderen van Gods genade, versierd met de adeldom van Zijn beeld, die van ganser harte de martelaarskroon krijgen te dragen.

Gajus: „Ik hoop, dat het geslacht waartoe zij behoren, zich nog voortdurend zal uitbreiden, ja ik weet, dat het eenmaal de ganse aarde erfelijk zal bezitten.

Ik geef Christinne dan ook de raad naar goede vrouwen voor haar zonen om te zien, opdat de naam van hun vader en zijn geslacht steeds meer over de gehele wereld verbreid moge worden".

Eerlijk: „Wat zou het zeer te betreuren zijn indien zulk een geslacht moest uitsterven".

Gajus: „Dat laatste kan niet gebeuren, maar het kan door eigen schuld afnemen. Daarom gaf ik aan Christinne bovengenoemde raad, die ik hoop, dat zij zal volgen. En Christinne", ging hij voort, zich tot haar wendende, „ik ben blijde u zo hier te zien in gezelschap van Barmhartigheid. Als ik u een goede raad mag geven, neem dit jonge meisje dan op in uw familie. Indien zij u toegeneigd is, geef haar dan aan Mattheüs, uw oudste zoon, tot huisvrouw. Op die wijze zult gij u een nakomelingschap op aarde verkrijgen". Hiertoe werd aanvankelijk besloten, en na verloop van tijd werden die beiden door de band des huwelijks verenigd. Doch later meer hiervan.

Vanuit het hart van Gajus werd gemeenschappelijk gesproken over de uitbreiding van Gods Koninkrijk. Niet één mens zoekt uit kracht van zijn geboorte op het kerkelijk erf de Heere. Hij is gekomen tot het Zijne

NIEUWE INZICHTEN

Er is al heel wat geschreven naar aanleiding van de nieuwe inzichten van Prof. Kuitert en Prof. Lever, beide hoogleraren aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. Ik noem nu voor het gemak maar deze beide namen, omdat deze professoren met hun nieuwe inzichten wel het meest op de voorgrond treden. Er zijn ondertussen heel wat meer, die dezelfde of ongeveer dezelfde gedachten zijn toegedaan. Ik wil eerst de aandacht vestigen op Dr. Kuiterts zienswijze. Later hoop ik dan iets te schrijven over Prof. Levers opvattingen. Ik schrijf over dit onderwerp, niet omdat ik overtuigd ben van het feit, dat deze mannen gelijk hebben, maar omdat ik met alle kracht wil waarschuwen tegen hun opvattingen. Ik ben de overtuiging toegedaan, dat zij — en laat ik er nu maar geen doekjes omwinden — de Heilige Schrift aanranden. Hier is geen sprake meer van een eenvoudig buigen voor de waarheid der Schriften, van een aanvaarden van de absolute autoriteit van de Bijbel, maar men komt met de wetenschap en de resultaten der wetenschap naar de Schrift en men wil die Schrift gelezen zien in het licht van de wetenschap.

Ik weet zeer wel, dat men dit ontkent en dat men beweert vast te houden aan de autoriteit van Gods Woord en dat men alleen maar een bepaalde exegese (uitleg) van de Bijbel niet langer aanvaarden kan. Toch houd ik vol, dat men bezig is het fundament van de Gereformeerde belijdenis te ondergraven, dat men in feite niet erkent de onfeilbaarheid van Gods Woord, zodat men de ene bladzijde na de andere uit de Bijbel scheurt. Ik acht dit standpunt levensgevaarlijk voor de kerk. Dat is het altijd al geweest.

Ik schreef boven dit artikel wel de titel „nieuwe inzichten", maar die inzichten zijn niet zo nieuw als we wel denken. De historie is er om dat te bewijzen. Het nieuwe ligt hierin alleen, dat nu deze inzichten, opvattingen door „Gereformeerde" mensen worden gedeeld. We hebben hier met niets minder te doen dan met Schriftkritiek. Laten we de zaken toch goed scherp stellen, want we dienen te weten wat er aan de hand is. Zodat we ons tegen deze inzichten kunnen wapenen. Ik heb daarom dat „Gereformeerde" tussen

en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. In de grond der zaak leeft elk mens van nature uit een verbroken werkverbond. Daarom is de Middelaar van een zo veel beter verbond hun niet recht-dierbaar. Hij weet niet wat het is de Gegevene des Vaders aan te nemen in het geloof dat door de liefde werkt. Dat kan alleen door wedergeboorte geleerd worden op de leerschool van de Heilige Geest. Het zijn de geestelijke bruiloftskinderen, die de Bruidegom kennen en liefhebben als geschenk van de Vader.

Maar desniettemin krijgt de Bruidegom ook Zijn bruid van de Vader langs de weg van het huwelijk. En zo heeft Hij het eerste teken van Zijn Goddelijke zending gegeven op een bruiloft. De verandering van water in wijn raakt de kern van het huwelijk. Als de vrouw zalig is in het baren van kinderen door te blijven in het geloof, dan drinkt de man zo hij is in het geloof, ook van die wijn. En zo werd in het huis van Gajus gesproken met een vaderlijke zorg over de heiligheid van het huwelijk tot steun van Christinne, die als weduwe bijstand nodig had omtrent haar zonen.

Deze zaken werden bij de onderhouding van de gemeenschap der heiligen niet op de achtergrond geschoven. Daar werd echt zorg gedragen voor het stichten van een echt christelijk gezin, waarin men elkander waardeert als geschenk van de Heere. Naar dit woord: „Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft, en Zichzelf voor haar heeft overgegeven". Liefgehad heeft als geschenk van de Vader.

Nijkerk

R. Kok

aanhalingstekens gezet, omdat deze mannen in wezen niet meer Gereformeerd zijn. Zij hebben nog wel de naam, maar wezenlijk staan zij wel heel ver van de Gereformeerde belijdenis af.

Dit moeten we goed in het oog houden.

Ik ga hier nu iets weergeven van de ideeën van Dr. Kuitert. Ik doe dat naar aanleiding van aantekeningen, die ik gemaakt heb toen Dr. Kuitert hier in Grand Rapids was en enige „lectures" hield voor de vereniging van predikanten van de Christian Reformed Church (in het Engels) en tevens op één der avonden een toespraak hield in het Hollands voor een groep nog Hollands sprekende mensen. Ik heb dus de spreker zelf gehoord en wil nu iets doorgeven van wat hij zei. Ik mag de vrijheid wel nemen om niet precies uit elkaar te houden wat hij in zijn „lectures" naar voren bracht en wat hij zei op die „Hollandse avond". Het ene staat in verband met het andere, het ene geeft ook een nadere toelichting van het andere. Later wil ik verschillende zaken aanhalen uit zijn boekje, dat al een 3ste herdruk „beleefde": Verstaat gij wat gij -----

Er zijn — aldus Kuitert — de laatste jaren heel wat veranderingen gekomen in Nederland. Vroeger vormden we min of meer gesloten groepen; Hervormden stonden tegenover de Gereformeerden en omgekeerd vooral, de Gereformeerden dachten wel de elite van de christenheid te zijn. Hoe konden zij de hand op de borst slaan en met een zekere zelfverdoening zeggen: „wij, calvinisten". Naar de kant van de rooms-katholieke kerk waren we geheel een gesloten groep. De rooms-katholieke kerk was voor ons de valse kerk. We leefden totaal langs elkaar heen. Daarin is nu de laatste tijd een grote verandering gekomen. De gesloten groepen zijn opengebroken. We hebben oog en oor voor elkaar gekregen. We geven op elkaar acht. We spreken met elkaar. We groeien in verschillende opzichten naar elkaar toe. De horizon van de Gereformeerde wereld houdt niet meer op bij de Gereformeerden. Wij zien zelfs veel verder dan Nederland. Er zijn veel meer christelijke kerken dan die in Nederland, waaraan we ons

verbonden gevoelen. Televisie en radio doen hier hun werk. De kerken komen dicht bij elkaar, niet alleen in Nederland maar ook in de wereld.

We zien in dit verband — aldus steeds Kuitert — enkele dingen gebeuren, die ons met blijdschap moeten vervullen. Allereerst worden de mensen gewoner. De klank van het Gereformeerd-zijn gaat verloren; het is niets bijzonders meer om Gereformeerd te zijn; we zijn doodgewone christenen; de pretentie van Gereformeerd te zijn valt weg.

Er is nog iets, dat van belang is in dit verband. Met het open staan van de Gereformeerde „groep” komen tegelijk niet alleen wij dicht bij anderen, maar ook die anderen dicht bij ons. Die „anderen”, dat is de „wereld”. En dan is hier bedoeld de „wereld” zowel in haar verwoestende als in haar goede dingen. We beginnen almeer tot de ontdekking te komen, dat er veel dingen in de wereld zijn, waarvan wij als christenen gebruik kunnen maken; zaken waarin we als christenen mee kunnen werken. In verband hiermee staat wat boven opgemerkt is, dat de verschillende kerken dicht bij elkaar zijn gekomen, dat de grenzen langzamerhand uitgewist schijnen te worden. De kloof tussen vooral Hervormden en Gereformeerden wordt overbrugd.

Wat tot dusver is gezegd, heeft — nog altijd volgens Kuitert — zijn invloed laten gelden op ons luisteren naar en verstaan van de Bijbel. De Bijbel zelf verandert niet en het Evangelie verandert niet, maar onze oren veranderen. Dat is ook zo in ons dagelijks leven als mensen. Een kind luistert met andere oren dan een volwassene en de laatste ziet vele dingen anders dan de eerste. Wie vroeger voor zijn immigratie in Friesland woonde ergens in een klein dorp en nauwelijks iets anders kende dan de bekrompen dorpsgemeenschap luisterde toen anders dan hij nu doet nu hij in Amerika of Canada woont, waar zo heel veel verschilt van wat hij in dat dorp beleefde.

Welnu, zo is het nu ook met ons luisteren naar en lezen van de Bijbel. Onze oren met welke we naar de Bijbel luisteren zijn andere oren dan vroeger. Vroeger hadden we nauwelijks of mogelijk nooit gehoord van fossielen, die in de aarde gevonden zijn en die zo'n 500.000 jaar oud zijn of misschien wel veel ouder. Het kan best zijn, dat zij wel een miljoen jaren oud zijn. (Voor hen, die minder goed op de hoogte zijn, merk ik even op, dat fossielen versteende afdrucken van planten of dieren of van resten daarvan zijn, die in de aarde gevonden worden, T.) Wie nu nooit gehoord heeft van fossielen leest de geschiedenis van de eerste hoofdstukken van Genesis betreffende de schepping heel anders dan hij, die wel weet wat die fossielen ons te zeggen hebben („de” wetenschap is hier behoorlijk ver gevorderd).

De laatste leest de geschiedenis van de schepping en het paradijs en wat daar gebeurde heel anders dan hij, die niet weet wat „de” wetenschap heeft kunnen vaststellen op grond van allerlei vondsten. De nieuwe inzichten ten aanzien van de eerste hoofdstukken van de Bijbel bestaan hierin, dat men zegt, dat deze hoofdstukken geen geschiedenis bevatten van wat er werkelijk is gebeurd.

De scheppingsgeschiedenis is niet origineel. Er waren al aanverwante geschiedenissen in omloop bij de burens van Israël, de omwonende volken, vooral bij de Chaldeërs.

Deze geschiedenissen (of mogelijk enkelvoud: geschiedenis) zijn niet blijven „staan” bij de grenzen van Israël. Zij drongen uiteraard door tot het volk des verbonds, zodat men er heel wel van op de hoogte was. Het erge was echter, dat in die oorspronkelijke geschiedenis de schepping toegeschreven werd aan de afgoden. De Bijbelschrijver heeft nu, onder de leiding des Geestes, die bewuste geschiedenis gezuiverd van verkeerde smetten en in plaats van de afgoden heeft hij gesproken van Jehova, de God des verbonds. En zo heeft de schrijver (dat is niet Mozes, volgens Kuitert) dat veranderde en gezuiverde verhaal opgenomen in de Schrift. Dit is gebeurd onder de leiding van de Heilige Geest.

We moeten met andere oren gaan luisteren

naar het „scheppings”-verhaal in Genesis als we tot nu toe gedaan hebben, zegt Kuitert. We hebben dat verhaal altijd gehoord en aanvaard als iets dat werkelijke historie is, iets dat echt zo gebeurd is. Maar dat is niet juist. De schrijver van Gen. 1-3 heeft ook nooit de bedoeling gehad om zijn lezers een letterlijke beschrijving te geven van de vroegste historie. Dat kon hij trouwens ook niet.

We moeten, als we de eerste hoofdstukken van Genesis lezen, onderscheid maken tussen vorm en inhoud, tussen „verpakking” en de zaak waarom het feitelijk gaat. We dienen ons los te maken van de traditionele opvatting van het scheppings- en paradijsverhaal. Doen we dat niet en houden we vast aan wat ons altijd is voorgehouden, dan laten we de Bijbel iets zeggen wat hij toch inderdaad niet wil zeggen. Kuitert gelooft niet, dat Adam en Eva werkelijk bestaan hebben; het zijn geen historische personen; het is ook helemaal niet belangrijk of zij geleefd hebben, ja of nee; we kunnen ook niet spreken van het paradijs als een werkelijke plaats, waar de Schepper het eerste mensenpaar heeft gesteld; evenmin van werkelijke bomen dus en van het eten van die bomen. Er is ook geen sprake van een zondeval dus als in de zin van het Genesisverhaal. Niemand kan bewijzen, dat dit werkelijk historie is.

Als dat nu geen echte historie is, waarom is het dan onder de leiding des Geestes in de Schrift opgenomen? Volgens Kuitert is dat gebeurd opdat het een leermodel zou kunnen zijn, zodat we b.v. onze kinderen gemakkelijker bij zouden kunnen brengen, dat het in het leven niet is als het zou moeten zijn. Want er is wel zonde. Maar zonde is niet, dat de mens in ongehoorzaamheid aan Gods gebod gegeten heeft van de verboden boom, maar zonde is de negatie van het werk Gods, het is de tegenstelling van wat God doet.

We zien die zonde overal in heel het menselijke leven; alles en allen liggen onder de ban der zonde. Verlossing in Christus is dit, dat de negatie, het contrast in ons leven wordt weggenomen en dat Christus door de kracht van Zijn werk de ontwikkeling van het goede voltooit.

Kuitert is ervan overtuigd, dat door deze opvatting het gezag van de Bijbel niet wordt aangetast, alleen is daarmee een bepaalde conceptie (uitleg) van de Schrift aangevallen.

Velen menen, dat door deze nieuwe inzichten de zekerheid des geloofs weggenomen wordt, aldus Kuitert; we kunnen immers alleen maar zekerheid hebben als we weten, dat de Bijbel geïnspireerd en daarom onfeilbaar is. Dat is echter niet waar, zegt de professor. We moeten van die gedachte verlost worden. De zekerheid des geloofs is niet gebaseerd op de Bijbel als zodanig, maar in Christus, zoals Hij tot ons komt in de Bijbel.

Wij ontkennen niet, dat de zekerheid des geloofs inderdaad rust en rusten moet op Christus en Zijn werk, maar hoe kan dat als we er tegelijk niet zeker van zijn, dat de Schrift geheel door Gods Geest geïnspireerd is? En we haar hebben te lezen zoals het er staat? En naar haar te luisteren zoals zij spreekt? We komen op sommige zaken nader terug.

Naschrift.

We hebben dit stuk overgenomen uit The Messenger, organ of the Free Christian Reformed Church of Canada and the Old Christian Reformed Church of America. Dr. Tamminga te Grand Rapids schreef vier artikelen over dit onderwerp, die we gaarne onder de aandacht van onze lezers brengen. We hadden niet eerder plaatsruimte, maar zullen nu trachten de artikelen zonder onderbreking in ons blad op te nemen.

B.

Voor de jeugd

Beste jongelui!

Bij het nalezen van de korrespondentie kwam ik een brief tegen, waarin verschillende vragen werden gesteld, die voor jonge mensen van het grootste belang zijn.

Ik wil daar nu enige aandacht aan schenken, in de hoop dat jullie er met belangstelling

kennis van zullen nemen. Alhoewel, daar twijfel ik niet aan, gezien de reacties die we steeds weer mogen ontvangen.

De eerste vraag raakt het verbond dat door God met de gelovigen en hun zaad is opgericht. Het heeft als zegel de heilige doop. Mijn korrespondent ziet daarin een rijke troost voor „bekeerde ouders met hun kinderen”. Zijn vraag is nu: Kunnen de kinderen hiermee werkzaam zijn? Immers, dan moeten zij weten dat hun ouders wederom geboren zijn. En wij zijn geen hartekenners.

De gedachtengang van mijn vraagsteller gaat hier en daar mank en daardoor komt hij tot een m.i.z. verkeerde gevolgtrekking.

Het is niet zo, dat de kinderen eerst met de doopbelofte werkzaam kunnen worden, wanneer zij weten dat hun ouders bekeerd zijn. Als dit zo was dan zou de grond voor de genadebeloften liggen in de bekering van de ouders. En dat is niet het geval. God geeft Zijn beloften van genade aan de kinderen, niet op grond van het feit dat de ouders bekeerd zijn, maar op grond van de borgverdiensten van de Heere Jezus Christus.

Nu is het zo, dat God Zijn verbond opricht met de gelovigen en hun zaad. Dat leert Gods Woord duidelijk. Denk maar aan die bekende tekst, die ook in het doopsformulier voorkomt, Gen. 17 : 7: Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. Dit heeft God tot Abraham, de vader der gelovigen, gezegd. Abraham deelde daardoor in de beloften en zijn zaad na hem. Zij hebben daarvan de troost ervaren door het geloof. Doch er waren er die niet geloofden. Die hebben dan ook de troost nooit ervaren. Velen hebben de beloften veracht en zijn er nooit gelovig werkzaam mee geweest. De zegen, in de beloften vervat, is hun daarom ook ontgaan. Dit lag niet aan de beloften, noch aan God, Die Zijn beloften gegeven had. Maar dit lag aan hen, die in de beloften niet geloofden. Zij ontvingen de verbondswraak en hadden dit alleen aan zichzelf te danken. Zij gingen derhalve verloren om eigen schuld.

Dat er ook waren die met de beloften geloofswerkzaamheden kenden, dat lag ook weer niet aan hen, die gelovig met de beloften werkzaam waren, maar aan God, Die door Zijn Heilige Geest het geloof in hun harten werkte. Zo was het onder de oude bedeling, de tijd van het oude testament. Zo is het ook nog in deze bedeling, de tijd van het nieuwe testament.

De ouders, die hun kinderen ten doop presenteren, worden als gelovigen aangesproken. Dat wil niet zeggen, dat ze het daarom ook allemaal hoofd voor hoofd zijn. Doch dit gebeurt op grond van de belijdenis die ze hebben afgelegd. Als ze in hun leven niet aan hun belijdenis beantwoorden, dan ligt dat voor eigen rekening van hen, die eens belijdenis deden. Was hun „belijdenis doen” alleen maar een formaliteit, om welke reden dan ook, dan is ze met het geloof niet gemengd geweest. Dan heeft men er de Heere niet mee kunnen behagen, daar Deze duidelijk in Zijn Woord zegt: Dat het zonder geloof onmogelijk is om Gode te behagen, Hebr. 11 : 6.

Een ouder daarom, die als gelovige wordt aangesproken, terwijl hij in werkelijkheid het geloof mist, kan de troost vanwege de genadebeloften, aan zijn kind gegeven, niet wegdragen. Hij gaat in feite ongetroost daarheen. Ouders, die dit lezen, moeten daar maar eens ernstig over nadenken. Misschien dat zij dan daardoor ongerust worden omtrent hun staat voor de eeuwigheid. Want met rechtzinnige redeneringen komen we voor God niet klaar. Ik bedoel: Daar zijn ouders, maar al te veel, die zeggen: We kunnen er toch niets aan doen. We kunnen onszelf niet bekeren. God moet er aan te pas komen, enz. Dat is op zichzelf allemaal waar. Doch men is dan bezig om eigenlijk God de schuld te geven vanwege het feit dat men is zoals men is. Want als men er werkelijk achter komt dat God er aan te pas moet komen, dan krijgt men in werkelijkheid ook God nodig. En dan doet Hij ervaren aan diegenen, waar het van hun kant een on-

mogelijke zaak voor geworden is: Dat hetgeen bij mensen onmogelijk is, mogelijk is bij God. Men geeft dan zeker God de schuld niet van de staat van onvermogen, waarin men verkeert, maar zichzelf. Want de mens heeft door vrije en moedwillige ongehoorzaamheid zichzelf van de gaven beroofd om God te dienen naar de eis van Zijn Woord.

Wat nu de werkelijk gelovige ouders betreft, daar is het echt geen koude rekensom voor, zo in de zin van: Ik ben een gelovige, mijn kind is gedoopt, het heeft de beloften ontvangen, ik troost mij met de gedachte, dat het daarom nu met mijn kind wel in orde is. Zo wordt er wel heel veel geredeneerd, maar degenen, die er zo gauw klaar mee zijn, die hebben van het wezen der zaak nog niets begrepen.

Want als men een werkelijk gelovige ouder is, dan heeft men de „troostrijke beloften” omtrent zijn zaad gehoord. Men kan daar op pleiten, men mag daar op pleiten, men heeft zelfs een recht om daarin te geloven. Maar het geloof is ook bij den voortduur, iedere keer weer, een gave van God. Anders gezegd: Gods kinderen kunnen niet altijd geloven als ze dat willen. Het is ten deze ook: Het is God, Die in hen werkt, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen.

Zo draagt men voor het geloven zelf de verantwoordelijkheid. En als men „geloof krijgt”, dan krijgt God er de eer van.

Wat nu de kinderen zelf betreft. Zij zijn ook in het verbond. De beloften zijn aan hun voorhoofden betekend en verzegeld. En die zijn niet méér of minder wáár, al naar dat de ouders al of niet gelovig zijn. De beloften zijn waar in zichzelf. Omdat God, Die ze geeft, waar is. Hij is geen man dat Hij liegen zou, noch eens mensen kind, dat Hem iets berouwen zou. Hij zal nooit herroepen wat Hij eenmaal heeft gesproken. Wat uit Zijn lippen ging blijft vast en onverbroken. Ik hoop dat mijn gedoopte vrienden en vriendinnen dit goed zullen bedenken. Jongens en meisjes, jullie leven onder verzegelde beloften. God is je in je jonge leven, toen je zonder je weten reeds de verdoemenis in Adam deelachtig was, tegengetreden met de beloften van Zijn genadeverbond. Je bent ook zonder je weten in Christus geheiligd. Dat wil niet zeggen dat je bekeerd bent, en dat je nu als het ware op een roltrap staat, waarop je rustig naar boven gaat. Verre van daar. Het wil zeggen, dat je in verbondsmatige zin Christus toebehoort. Dat is nog niet in zalmakende zin. Je bent afgezonderd van de wereld. Je leeft op de erve van het verbond. Je hebt daar een recht om te geloven. Alles wat je nodig hebt voor tijd en eeuwigheid, is je beloofd. Wanneer je van dat recht voor jezelf geen gebruik maakt, dan kun je nooit God de schuld geven als de verbondszegen je ontgaat. Velen maken van dat recht geen gebruik. De verbondsbeloften worden veracht. Men gaat eigen gekozen wegen en keert de Verbondsgod de rug toe. Omtrent dezulken kan de Heere met recht zeggen: Gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven zoudt hebben en overvloed. Ondanks dat men gedoopt is, gaat men toch verloren. Men wordt dan als een kind des koninkrijks buiten geworpen. Het zal dan voor Tyrus en Sidon verdragelijker zijn in de dag des oordeels dan voor hen.

Hier zijn er ook, die voor zichzelf al te gauw de konklusie trekken, dat het met hen in orde is. Men redeneert dan: Ik ben gedoopt, ik heb de beloften, ik geloof daarin, mij kan derhalve niets meer gebeuren. Men leeft vrij en blij. Men geeft voor, dat men God dient, terwijl men in werkelijkheid met zijn hart in de wereld leeft. Men stelt zich vals gerust om dan — voor velen, helaas — te laat te ontdekken, dat men geen twee heren heeft kunnen dienen.

Wie krijgen nu werkelijk werkzaamheden met de beloften? Dat zijn uiteindelijk alleen de uitverkorenen. Dat zijn diegenen, in dewelke God naar Zijn vrijmachtig welbehagen met Zijn Heilige Geest werkt. Als hun de ogen open gaan, dan zien ze dat de Heere bij de wieg al stond met Zijn beloften, maar dat ze er nooit acht op hebben gegeven. Integendeel. Zij hebben het verbond verbroken. Zij hebben derhalve de dood verdiend. Als de Heere nooit

meer naar hen zou omzien, dan was dit recht. Voor dezulken nu krijgen de beloften betekenis als „genade”-beloften. Zij gaan dan pleiten op Gods beloften en Hem vragen of Hij uit genade Zijn genade-beloften, in de doop betekend en verzegeld, nu ook toe wil passen aan hun hart. En wat wordt het dan voor zulk een werkzame jongen of meisje een wonder als God zegt: Ik zal Mijn waarheid nimmer krenken, maar eeuwig Mijn verbond gedenken. Als dit echt door het geloof wordt verstaan, dan krijgt men houvast aan een belovend God, Wiens eisen men dan ook inwilligt. Men gaat dan zien hoe waard de Heere het is om gediend, geëerd en gevreesd te worden.

Ik hoop dat mijn vrienden zo het genadeverbond zullen leren beleven. Er is dan bij de Heere een eeuwige volheid van genade aan te treffen. En daaruit wil Hij genade voor genade schenken. Dat is de ene genade na de andere. Voor ditmaal moet ik weer nodig gaan eindigen. Ontvang de hartelijke groeten van jullie aller vriend

Ds. H. C. v.d. Ent

CIVITAS STUDIOSORUM IN FUNDAMENTO REFORMATO

propagandakommissariaat:
Jagerskamp 50, Wageningen

Binnenkort zullen weer vele jongens en meisjes zich voor de eerste maal aan één van de universiteiten of hogescholen laten inschrijven als student(e). Hieronder zullen er ook velen zijn uit die groeperingen, die men in Nederland meestal aanduidt met de term „Gereformeerde Gezindte”. De aanstaande studenten uit deze groeperingen komen dan terecht in een voor hen geheel nieuwe omgeving; een omgeving, van waaruit op henzelf en op hun levenshouding kritiek zal worden uitgeoefend, tenminste als zij hun opvoeding en achtergrond niet verloochenen. Tijdens hun studie zullen zij gekonfronteerd worden met vele vragen op etisch,

maatschappelijk en kerkelijk terrein; vragen waaraan zij, met het oog op de toekomst, niet zonder meer voorbij zullen kunnen gaan.

Vooral de eerste jaren zullen zij behoefte hebben aan een regelmatig contact met gelijkgezinde studenten, die deze problemen ook kennen. En het is van essentieel belang, dat dit gebeurt in het licht van Gods Woord. Door studenten uit de Christelijke Gereformeerde Kerken, de Gereformeerde Gemeenten, de Nederlandse Hervormde Kerk en de Oud Gereformeerde Gemeenten werd, om in deze behoefte aan contact te voorzien, in 1951 de Civitas Studiosorum in Fundamento Reformato (CSFR), of de Vereniging van Studenten op Gereformeerde Grondslag, opgericht. In de CSFR bestuderen wij alleen en gezamenlijk de gereformeerde beginselen; we gaan na wat die ons vandaag de dag te zeggen hebben. Wij willen dit doen bij het licht van Gods Woord en aanvaarden als daarop gegrond de Drie Formulieren van Enigheid.

Het verenigingsleven speelt zich vnl. af binnen de dispuuten, die te Amsterdam, Delft, Leiden, Rotterdam en Utrecht gevestigd zijn, en een kring, die te Wageningen bestaat. Ook hier zal waarschijnlijk zeer binnenkort een dispuut opgericht worden. Op vergaderingen en kringen door de dispuuten georganiseerd, worden onderwerpen behandeld als kerk en verbond, belijden, sakramenten, maar ook marxisme, cultuur en oecumene. In het algemeen zijn echter binnen de dispuuten de persoonlijke, informele contacten het belangrijkste.

Drie maal per jaar komt de Civitas in haar geheel bijeen, nl. op de Kerst- en Paasvergadering en op de jaarlijkse zomerkonferentie. Deze konferentie, die een week duurt, is het hoogtepunt van het verenigingsjaar. Op de konferentie wordt een bepaald thema centraal gesteld, door verschillende sprekers belicht en in discussiegroepen uitvoerig behandeld. De vriendschap binnen de CSFR geeft haar leden veel steun in de studentenwereld en helpt ons ook hier de gereformeerde beginselen te bewaren. De Civitas is geen gezelligheidsvereniging, maar een studievereniging.

Voor nadere inlichtingen kunt u zich wenden tot:

Voor Amsterdam: J. Kaai, Ernest Staesstraat 50-II, Amsterdam.

Voor Delft: M. Adriaanse, Handboogstraat 3, Delft.

Voor Leiden: J. H. ten Hove, Rijn- en Schiekade 32, Leiden.

Voor Rotterdam: P. A. van Bokhoven, Tweede Jerichostraat 6, Rotterdam-16.

Voor Utrecht: B. Plaisier, J. van Scorelstraat 40bis, Utrecht.

Voor Wageningen: D. J. den Boer, Jagerskamp 71, Wageningen.

Voor Drienerlo en Eindhoven en eventuele overige inlichtingen: A. W. van der Vlies, Jagerskamp 50, Wageningen.

P.S. Hun, die in Utrecht gaan studeren en lid willen worden van de CSFR, wordt verzocht vóór 15 augustus contact op te nemen met bovengenoemd persoon aldaar i.v.m. een kennismakingstijd.

Velen gebruiken reeds onze

ELEKTROLYT-ZALF „S”

en waren enthousiast over de resultaten. Zij hadden: reumatische pijnen, uitslag, ekzeem, acné (jeugdpuistjes), smet, aambeien, spierversrekkingen, krampen, brand- en schaafwonden, doorliggen, verstuikingen, f 9.80 per pot met gebruiksaanwijzing plus f 0.80 verzendkosten.

Zo kunt u bestellen. Stort bedrag op giro 1840327 (of geld p. brief) t.n.v.

J. ROSMAN — Bernhardstraat 17 — NIJKERK

De tweede Zendingsdag

van de

Interkerkelijke Stichting RHODESIA ZENDING

zal D.V. zaterdag 11 juli a.s. gehouden worden in het kerkgebouw van de

oud GEREFORMEERDE GEMEENTE
in Ned. te URK

Aanvang 10.30 uur v.m.

Na de opening door de voorzitter, de heer L. de Boer uit Urk, hopen te spreken:

Ds. K. v.d. Belt, Twijzel
Eerw. Heer L. v.d. Sluys, Kollum
Ds. H. Wiltink, Doetinchem
PAUZE
Ds. J. W. Kloot, Gouda
De heer B. Florijn, Gouda
Ds. E. du Marchie van Voorthuysen, Urk.

Indien zijn gezondheid het toelaat hoopt Ds. J. v.d. Poel te Ede ook aanwezig te zijn. Er zal een ruime middagpauze zijn om vele vrienden uit het gehele land te ontmoeten. Het is een goede gewoonte in de orthodox geref. gezindte de zendingsbijeenkomsten van zusterorganisaties te bezoeken en daardoor de eenheid in het zendingswerk te gevoelen nl. in liefde tot de opdracht van Christus: „En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis alle volken”. Matth. 24 : 14.

Over de ontmoeting van zendeling Van Woerden met een nog geheel heidense volksstam in de Zambezie-vallei en over de arbeid van de op 6 februari uitgezonden verpleegsters Zr. Riet Verboom uit Rotterdam en Zr. Annie Korporaal uit Sliedrecht zullen D.V. mededelingen worden gedaan.

Alle vrienden en belangstellenden zijn met hun gezin welkom. Een ieder wordt verzocht een eigen lunchpakket mee te brengen. Er wordt voor gratis koffie gezorgd.

Voor degenen, die per trein reizen, vestigen wij er de aandacht op, dat de trein uit Utrecht naar Zwolle vertrekt om 7.51 uur. In Zwolle overstappen naar Kampen, waar de bus om 9.15 uur vertrekt naar Urk. Aankomst in Urk 10.07 uur.

Nadere inlichtingen bij de sekr. de heer E. Prosman, Westeinde 34 te Driebruggen. Telef. na 7 uur 03487-478.

OUDDORP (Z.H.)

Het Bestuur van de School m.d. Bijbel vraagt, zo mogelijk per 1 nov., een

ONDERWIJZER of ONDERWIJZERES

Geref. beginselen.

Nieuwe school in mooie omgeving.

Eén klas.

Voor passende woongelegenheden wordt gezorgd.

2 x p.m. reiskostenvergoeding.

Na afsluiting van de Haringvliet in '71 is de afstand naar R'dam de helft korter dan nu.

Br. met en om inlichtingen aan J. J. van Wijk (h.d.s.), Margrietweg 19, telef. 01878-576.

ROTTERDAM

Adamshofstraat 155

Het Bestuur van de Willem Lodewijkschool voor Mavo vraagt per 1 augustus a.s. of later een

LERAAR ENGELS

voor 18 lessen; aanvulling tot een volledige weektaak is mogelijk.

LERAAR

voor een gedeeltelijke of een volledige weektaak voor diverse vakken; bepaalde bevoegdheden niet vereist, maar Frans heeft wel de voorkeur.

Brieven z.s.p.m. aan de directeur, P. W. Hartog, Bergse-laan 159a, Rotterdam, telef. school 010-125990, telef. huis 010-287530.

WAAR BLIJFT HET REFORMATORISCH DAGBLAD??

Mogen wij deze vraag doorgeven aan hen, die zich nog niet opgaven als aandeelhouder of abonnee? Help mede het kapitaal vol te storten door het nemen van één of meer aandelen à f 100,-. Ook kleinere bedragen zijn als gift welbesteed. Giro 1599999. Neem dit probleem voor UW rekening! Aan de andere vraagstukken wordt hard door ONS gewerkt; denk aan: drukkerij en bezorging (zondagsheiliging!), redactie en directie.

Dit alles wordt versneld
indien u zorgt voor geld.

Namens alle reformatorisch gezinden bij voorbaat dank.
STICHTING REFORMATORISCHE PUBLIKATIE, Bosstraat 21, Driebergen.